

O AUTORCE

Nezaměnitelný je rukopis autorky lhotských plakátů a maléřečky ornamentů, které malovala „odjakživa“, osoby která nevynechá jediné folklorní vystoupení ve Lhotě a málokteré v Hluku, ženy které nikdo ve Lhotě neřekne jinak než paní učitelka Páčová. Pouze kamarádi a rovníci jí říkají Maňo. A z těch vzpomínaných vystoupení nemá ve zvyku odcházet mezi prvníma.

Na prvním stupni základní školy bývaly dvě specifické třídy, které učila furt jedna učitelka. První třída ve které je potřeba nejdřív naučit děcka sedět v lavici a chodit na záchod o přestávce. Za nás to perfektně zvládala pí učitelka Tihlářiková. To byla stará škola. Péro jsme si namáčali do kalamáře s inkoustem, zapuštěným v lavici. Aj tak se ho někdy podařilo překotit. Zato péra samotné už jsme měli moderní. Se špičků co se dala vyměnit když se rozskřípala. Už žádný husí brk. Druhá specialistka byla na třídu pátů, ve které se na děcka zvyšují nároky před přechodem na specializované předměty. A to bývala soudružka učitelka Páčová.

Byl jsem v té době jednou u ní doma na doučování. Né že bych byl tak natvrdlý a nestíhál ve výuce. Byvál jsem náchylný na angínu. Zvlášť když jsem sa uhřál při fotbale a to bývalo často. Brala se tehdy v počtech těžká látka. Dělení se zbytkem. Trochu mě to ukázala a poslala mně dom. Prý to bude dobré. Dostal jsem dobrý základ a počty mě nevadíjů. Dá se díky tomu i slušně vycházet s živobytím. enom jsem v deváté třídě zjistil, že pro uživení je lepší sčítat a násobit než dělit.

Jsme s paní učitelků aj malá rodina. Za to oboustranná. Z jedné strany tak trochu pokrevní přes pár kolen jak to bývá na dědině a z druhé strany nepokrevní. To si dvě bratři vzali dvě děvčice a ten co si vzal Lidku Štefaníkovu je můj kmucháček. Chodívala k nám tato dotyčná sestra švagrové méjého otca malovat slovácké ornamenty na zeď. Pod návratím aj nad garáž. Tam to vypadalo obzvlášť pěkně. Je to naproti vrát. A do trojúhelníka. Dycky jsme na takové okrasy trpěli. Když se potom líčilo, tak ornamenty sa moseli oblíčit. Dalo by to hodně rypačky furt jich malovat nanovo. Obcházalo sa to jak nejaká vzácnošť. Bylo to pěkné. Ještě větší vzácnošť jsou ale takové maléřečky. Děkujeme.

V.V.Hájek 16.srpna 2011 cca 21.hod. Lop. CSR

